

निप ५० न० नितरां पिबत्यनेन नि+पा-करणे चञ्चर्त्ते क ।

१ कञ्चसे क्षमरः नीप+पृषो० । २ कदम्बवृक्षे शब्द० ।

निपक्षति स्त्री नीचा पक्षतिः प्रा० व० । अन्त्यस्य दक्षिणपार्श्व-
स्यास्यां तयोदयानां मध्ये द्वितीये अस्थि वेददी० “अग्नेः
पक्षतिर्वायोः निपक्षतिः” “इन्द्राग्न्योः पक्षतिः सर-
स्वत्यौ निपक्षतिः” यजु० २५।४४।४५ “पक्षस्य पार्श्वस्य
मूलभूतानि अस्थीनि वङ्क्रियन्द्वाभ्यानि पक्षतिशब्दे-
नोच्यन्ते तानि च प्रतिपार्श्वं तयोदय भवन्ति “वङ्क्रि-
यतिरश्वस्य वङ्क्रयः” इति कौषीत० ब्रा० १०।४ श्रुतेः
तेषां क्रमेण देवता । अग्नेः पक्षतिः प्रथमं दक्षि-
णपार्श्वस्थि, वायोर्निपक्षतिः नीचा पक्षतिः निपक्षतिः
द्वितीयं दक्षिणपार्श्वस्थि “एवं द्वितीयं वायुपार्श्वस्थि
सरस्वत्या इति च” वेददी० । [क्षमरः

निप(पा)ठ ५० नि+पठ-भावे लृप् पठे चञ्च् वा । पाठे
निपठितिन् लि० निपठितमनेन इटा० कर्त्तरि इनि । कृतपाठे
निपत्यरोहिणी स्त्री निपत्य रोहिणी रोहितवर्णा स्त्री
मयू० । निपत्यरोहितवर्णायां स्त्रियाम्

निपत्या स्त्री निपत्यस्याम् नि+पत-आधारे क्यप् नि० ।

१ पिच्छिन्नभूमौ शुद्धभूमौ च ।

निपरण न० निर्वृत्तं परणं भीतिः नि+(निषेधे) पृ-प्रीतो
भावे ल्युट् वा । प्रीत्यभावे तन्निवृत्तिश्च “निपरणात् पृ-
नरकं ततस्त्रायते” इति पुल्लशब्दे निवृत्तिः नितरां प्रीतो
१ प्रीयते च “निपरणं पितृषु तीर्थेन” आश्व० श्रौ० २।६।१५

निपलाश लि० निपतितं पलाशं यस्य प्रा० व० । निपतितपले
वृक्षे “पलाशस्य निपलाशमिवोवाद्” शत० ब्रा० २।
२।१२०

निपाक ५० नितरां पाकः प्रा० व० । अतिशयपाके शब्द० ।

निपात ५० नि+पत-भावे चञ्च् । १ पतने शब्दतो लिङ्का-
१ लृपः पतने च “पयोधरोत्थे धनिपातचूर्णिताः” कुमा०
“क च निशितनिपाता वज्रसाराः शरास्ते” शकु० ।
निपतलि अथववर्षविनाशादिना अन्यथा निष्पद्यन्ते
नि+पत-कर्त्तरि लृङ्गा० च । वर्षागमादिना अन्यथोत्प-
द्यमाने सूत्रानिष्पाद्योऽशब्दभेदे । वर्षागमादिप्रकारस्य
अर्थ्यते “वर्षागमो वर्षविपर्ययस्य द्वौ चापरो वर्षवि-
कारनामौ । धातोस्तद्वर्षादिशब्देन योगस्तद्व्युत्पत्ते पञ्च-
विधं निरुक्तम्” । “मवेद्वर्षागमात् हंसः सिंहो वर्ष
विपर्ययात् । गूढोत्था वर्षविक्रान्ते वर्षकोपे पृषोदरम्”
निपतन्त्यर्थेन उच्चारणेषु नि+पत-कर्त्तरि लृङ्गा० च ।

नामाविधार्थेषु इत्या स्वावर्धकतया पतनशीले चाटो
५ शब्दभेदे “तद्याग्ये तानि चत्वारि पदजातानि नामा-
ख्याते उपसर्गनिपाताश्चेति” विभज्य चय निपाता
उच्चारणेष्वर्थेषु निपतन्तीति उपसर्गार्थे वा कर्त्तृपसं-
हार्ये पदपुरणाय वा” विरुक्तकारः । ते च “प्राचीन-
राज्ञिपाताः” “चादवोऽसत्त्वे” “प्रादयश्च” इत्यादिषु पा०
सूत्रेषु पठिताः निपातसंज्ञाः भवन्ति । उपसर्गातिरि-
क्तनिपातानां च द्योतकत्वशाचकत्वोभयस्वीकारः “अव्य-
यविभक्तीति” पा० सू० भाष्ये स्थितः । उपसर्गाणान्तु-
द्योतकत्वमेवेति “गतिर्गताविति” पा० सू० भाष्ये स्थि-
तम् । उपसर्गशब्दे १२५५ पृ० वैयाकरणमतसिद्धार्थबोध-
कता उक्ता नैयायिकमते तल्लक्षणादि शब्दश० प्र० उक्तं यथा
“निपातं वक्ष्यति । स्वार्थे शब्दान्तरार्थस्य तादात्म्ये-
नान्वयाद्यमः । सुवाद्यन्यो निपातोऽसौ विविधवादि-
भेदतः । यः शब्दः केवले यादृशस्वार्थे शब्दान्तरा-
र्थस्य तादात्म्येनान्वयबोधं प्रत्यक्षमर्थः सुवादिप्रत्ययेभ्यः
प्रत्येकं भिन्नः स तादृशार्थः भेदेनान्वयबोधं प्रति योग्यः ।
न हि स्मृतमनुभूतज्ञेयादितः कस्यापि स्मृतः ससुचय
इत्यादिरनुभवः किन्तु स्मृतानुभूतयोः ससुचय इत्यादि-
रेव । कोकं पक्षति इत्यादौ धातुरपि स्वार्थे नामार्थस्य
तादात्म्यं बोधयन्तुत्वमर्थ एव प्रत्ययस्तु सुवादिरेव । चः
शब्द इत्यादौ नामार्थस्याभेदसाक्षात्कारादिः स्वपर-
त्वाच्च निपातः किन्तु नामैव । पुरन्दरप्रभृतौ तु नाम्नि
निपातव्यपदेशः सूत्रानिष्पाद्यात्मप्रयुक्तो भाक्तः ।
कार्तिक्यादौ यज्ञ दानं तदव्यन्तविनिन्दितम्” इत्यादौ
न केवले नञर्थे यदर्धस्य तादात्म्येनान्वयः किन्तु दाना-
द्यवच्छिन्ने । स्मृदिवा नञ्मादाव्ययमपि नामैव न तु
निपातः शोभनं स्मरित्यादौ तदर्थे नामार्थस्य तादात्म्ये-
नान्वयात् । प्रादयस्तु पसनी न सार्थकाः सार्थकाश्चेत्
निपाता अपि” ।

निपातन न० नि+पत-चिच् ल्युट् । १ मारणे “परिचयं
चक्रवर्त्यनिपातने” रघुः । २ अधोमयने १ पातने च “अव-
स्य चरेत् कच्छनतिजह्वं निपातने” मनुः निपातने
दण्डपातने” प्रा० त० निपात्यतेऽनेन करणे ल्युट् । ४ लज्ज-
यातुसारेणातुत्यद्यमानशब्दसाधनोपाये “यज्ञक्षणेनातुत्यस्य
तत्सर्वं निपातनात् सिद्धम्” महाभाष्यम् । सर्वनाम-
संज्ञासू० “निघातनात् अत्वाभावः” “निपातनमर्थवं
जातीयकमेव अविशेषेण अत्युक्ता विशेषेण निपातनं